

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	4413010100
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4413010100.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 22. januára 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného M. G., pre zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To 104/2013, zo dňa 29. januára 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený M. G. bol rozsudkom Okresného súdu v Nových Zámkoch z 31. októbra 2013, sp. zn. 3T 41/2013, uznaný vinným zo spáchania dvojnásobného zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, prečinu súlože medzi príbuznými podľa § 203 odsek 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, ktorých sa dopustil na skutkovom základe, uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Obvinený bol za to odsúdený podľa § 199 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písm. j/, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona pre výkon trestu ho prvostupňový súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 228 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného N. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Nitre, na podklade odvolania obvineného rozhodol uznesením, sp. zn. 1To 104/2013, dňa 29. januára 2014 tak, že podľa § 319 Tr. por. zamietol jeho odvolanie ako nedôvodné.

Dňa 23. októbra 2014 podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu, kde tento namieta uvedené rozhodnutie a

to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), tak jeho naplnenie vidí obvinený v tom, že súdy akceptovali výpovede svedkov, ktorí boli ovplyvnení a nevykonali konfrontáciu s maloletými. Zároveň rozoberá jednotlivé výpovede, ako aj výpovede znalcov.

Ostatný dovolací dôvod vidí obvinený v tom, že nebolo preukázané, že by spáchal násilnú trestnú činnosť, pričom ďalej hodnotí jednotlivé svedecké výpovede a tie, ktorými je usvedčovaný považuje za zaujaté. V zmysle zásady „in dubio pro reo“ mal byť oslobodený.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a prikázal krajskému súdu, aby vec znovu prejednal.

Na príslušný prvostupňový súd bolo dňa 11. novembra 2014 doručené i písomné vyjadrenie okresnej prokurátorky k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že táto sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje, s tým, že obvinený v dovolaní namieta výlučne hodnotenie dôkazov súdmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Vec bola následne 14. januára 2015 predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade neakceptovali žiadne dôkazy svedčiace v jeho prospech, nesprávne vyhodnotili výpovede svedkov, a že

tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa sudy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať žiadny dovolací dôvod.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštalácie. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Navyše uvedené námietky nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy sudy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zväžiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Závery dovolacieho súdu možno použiť aj pri argumentácii o neexistencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý mal spočívať nezákonnom vykonaní jednotlivých výsluchov.

Dovolací súd nezistil žiadne pochybenie pri vykonaní týchto, dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s ustanovením Trestného poriadku, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Nakoľko sudy ustálili, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku, zodpovedala tomu i právna kvalifikácia, bez ohľadu na presvedčenie obvineného, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa znásilnenia na oboch dcérach nedopustil.

Obvineného námietky voči nesprávne zistenému skutkovému stavu a následne zlého právneho posúdenia konania obvineného nenaplnuje dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.